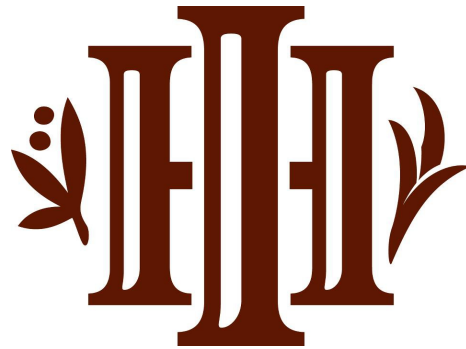

INFORMATOR DLA STUDENTÓW I ROKU HISTORII

Broszura informacyjna Studenckiego Koła
Naukowego Historyków

Rok akademicki 2017/2018

Spis treści

WSTĘP.....	3
STUDENCKIE KOŁO NAUKOWE HISTORYKÓW.....	4
SAMORZĄD STUDENTÓW	5
PIERWSZY ROK:.....	6
Uwagi wstępne.....	6
Przedmioty:.....	8
Wstęp do badań historycznych.....	8
Łacina.....	8
Ćwiczenia z historii starożytnej.....	9
Wstęp do pisania prac uniwersyteckich.....	10
Fakultety historyczne.....	10
Egzamin z historii starożytnej.....	11
Praca roczna.....	12
Specjalizacje zawodowe.....	12
Objazdy naukowe.....	13
SYLABUS	14
DYŻURY.....	14
MIEJSCA	15
LEKTORIUM	15
BIBLIOTEKI	18
Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego (BUW)	18
Biblioteka Narodowa (BN).....	19
Biblioteka Publiczna m. st. Warszawy	19
KSERO.....	19
GASTRONOMICZNE ABC	20
PRZEWODNIK DLA PECHOWCÓW	21

WSTĘP

Zaczynacie studia w Instytucie Historycznym, który w rankingu „Perspektyw” z roku 2017, uznany został najlepszym instytutem historycznym w kraju.

Informator ten przygotowaliśmy, aby pomóc Wam stawiać pierwsze kroki na uczelni. Uniwersytet to całkiem nowa rzeczywistość, zupełnie inna od dotychczasowych etapów kształcenia. Wymagania, które się Wam stawia, są większe, ale więcej także możecie się tu nauczyć.

W informatorze znajdziecie informacje pomocne od samego początku studiów. Dowiedziecie się z niego także, czym jest i czym zajmuje się Studenckie Koło Naukowe Historyków oraz Samorząd Studencki. Zamieszczamy w nim także garść praktycznych informacji ułatwiających orientację w sprawach dnia codziennego sprawach.

Jest to już kolejne wydanie informatora. Staramy się, aby był on zawsze aktualny i jak najbardziej pomocny dla studentów I roku. Jesteśmy dlatego otwarci na wszelkie pytania, propozycje i sugestie, tak aby kolejne wydania informatorów mogły jeszcze lepiej przysłużyć się następnym rocznikom studentów historii. Pragniemy serdecznie podziękować profesorowi Pawłowi Żmudzkiemu, opiekunowi Studenckiego Koła Naukowego Historyków, profesorowi Piotrowi Węcowskiemu, zasympcy dyrektora IH ds. studenckich oraz prodziekanowi prof. Krzysztofowi Skwierczyńskiemu za okazaną pomoc i wsparcie w działaniach Koła.

STUDENCKIE KOŁO NAUKOWE HISTORYKÓW

Studenckie Koło Naukowe Historyków (SKNH UW) to najstarsze i jedno z najliczniejszych spośród obecnie istniejących kół naukowych na Uniwersytecie Warszawskim. Strukturę organizacji tworzą sekcje poświęcone danej epoce bądź zagadnieniu historycznemu. W ramach działalności w sekcjach członkowie spotykają się podczas spotkań obecnych dla wszystkich, tworzą projekty badawcze i translatorskie, organizują wykłady, konferencje i objazdy. Aktualnie w skład Koła wchodzi następujące sekcje: mediewistyczna, nowożytnicza, historii XIX wieku, historii XX wieku, historii regionalnej, historii wojen i wojskowości, popularyzacji historii. Założenie sekcji w ramach koła jest bardzo proste i dzięki temu studenci, nawet w niewielkich grupach, mogą rozwijać swoje różnorodne zainteresowania.

Przy Studenckim Kole Naukowym Historyków UW jest wydawane studenckie czasopismo historyczne pt. „Teki Historyka”, w którym można znaleźć artykuły, prace roczne, recenzje, polemiki i efekty projektów translatorskich. Dzięki temu młodzi historycy, zarówno z IH UW, jak i innych ośrodków w Polsce, mają możliwość publikowania wyników swoich badań i ćwiczyć umiejętność pisania tekstów historycznych. Czytelnikom „Teki Historyka” służy często również jako praktyczna pomoc przy pisaniu prac rocznych i mniejszych form. Pismo dostępne jest w portierni głównej IH UW (w szatni) i w Lektorium IH UW. W razie jakichkolwiek pytań, a także chęci dołączenia do redakcji, należy się zwracać do redaktora naczelnego, którego funkcję w tym roku pełni Monika Kaniecka.

Jedną z podstawowych funkcji SKNH obok działalności w sekcjach jest wspólna organizacja objazdów kursowych dla I i II roku studiów licencjackich oraz objazdu zerowego dla nowo przyjętych studentów. W ramach objazdów kursowych członkowie SKNH współpracują z kadrą naukową IH UW i co roku mają szansę wziąć udział w wyjazdach naukowych.

Od piętnastu SKNH UW organizuje Interdyscyplinarne Sesje Humanistyczne, które co roku poświęcone są innym zagadnieniom i są platformą wymiany metod i wiadomości wśród młodych historyków zajmujących się różną tematyką i okresami historycznymi. Członkowie SKNH biorą udział także w konferencjach i spotkaniach naukowych organizowanych w innych ośrodkach akademickich w kraju i za granicą. Wszystkich zainteresowanych dołączeniem do nas zapraszamy na walne zebrania Koła (pierwsze w nowym roku akademickim odbędzie się w październiku), jak i na spotkania jego poszczególnych sekcji. Informacje na temat działalności SKNH są zamieszczane na naszej tablicy informacyjnej (między II a III piętrem) oraz na fanpage Koła na Facebooku. Zachęcamy do pisania do nas na adres e-mail: sknh.kn@uw.edu.pl. W roku akademickim 2017/2018 opiekunem naukowym SKNH jest dr hab. Paweł Żmudzki. Prezesem Koła jest Izabela Śliwińska. Pozostałymi członkami Zarządu są: Agnieszka Goluch (vice-prezes), Wojciech Siwek (skarbnik), Tomasz Kowalczyk (sekretarz) oraz Magdalena Butra. Zarząd SKNH urzęduje w pokoju 202, natomiast redakcja „Teki

Historyka” mieści się w pokoju 207 (IV piętro IH UW). SAMORZĄD STUDENTÓW

Wszyscy studenci tworzą Samorząd Studentów. Jednak, aby ich głos był bardziej słyszalny, działają poprzez wyłonionych w listopadowych wyborach przedstawicieli. Oczywistym jest, że studenci pierwszego roku nie znają jeszcze większości kandydatów, nie należy jednak ignorować możliwości wzięcia udziału w wyborach. Studenci pierwszego roku mają również bierne prawo wyborcze. Udział w tej formie działalności jest szczególnie ważny, gdyż stanowi dla całego roku łącznik między nimi a starszymi kolegami oraz władzami IH. Na przedstawicieli studentów składają się członkowie Zarządu Samorządu Studentów, Rady Naukowej Instytutu Historycznego, Rady Wydziału Historycznego i Parlamentu Studentów Uniwersytetu Warszawskiego. W sumie ich liczebność, w zależności od przyznanych miejsc w poszczególnych organach, oscyluje między liczbą 10-20 członków.

Podstawową funkcją przedstawicieli studentów jest służenie pomocą i radą studentom. Zarząd Samorządu Studentów zajmuje się organizowaniem spotkań studentów w Instytucie i poza nim – różnych imprez, juwenaliów, dni otwartych. Poza tym opiniuje różne podania, głównie dotyczące czesnego. Jest również otwarty na pomysły i sugestie reszty studentów, może wnioskować dla ich projektów o fundusze od Zarządu Samorządu Studentów UW. Pomaga też w sprawach dla studentów pilnych i problematycznych.

Studenci w Radzie Naukowej Instytutu dbają o to, by interesy studentów były chronione. Wspólnie z pracownikami naukowymi starają się wprowadzić system dydaktyczny korzystny dla studentów (często na przekór ustaleniom ministerialnym). Jego przedstawiciele zasiadają w Komisjach: dydaktycznej, bibliotecznej, finansowej.. Są zdecydowanie najlepiej słyszalnym głosem studentów w Instytucie.

W Radzie Wydziału studenci również chronią interesów kolegów, zwłaszcza w kwestiach dotyczących kontaktów z innymi instytutami Wydziału Historycznego. Członkowie Parlamentu Studentów zajmują się organizowaniem życia studenckiego na polu uniwersyteckim. Nadzorują rozdzielanie funduszy samorządom poszczególnych jednostek, współpracują z rektoratem w sprawach studenckich, reagują, kiedy komuś dzieje się krzywda

PIERWSZY ROK:

Uwagi wstępne

Ukończenie pierwszego roku historii jest zadaniem ciężkim, ale możliwym do wykonania. Będzie wymagało to od Was dostosowania się do zupełnie innych standardów niż te, które obowiązywały w szkole średniej. Rozpoczynając rok akademicki musicie zdać sobie sprawę z kilku bardzo istotnych rzeczy, dlatego warto abyście zapoznali się z naszymi radami.

Studia historyczne wymagają dużej samodyscypliny i zdolności do sumiennej i systematycznej pracy zajęć na zajęcia i, co najważniejsze, nieodkładaniu wszystkiego na ostatnią chwilę. Pamiętajcie, że od początku studiów sami organizujecie sobie pracę na cały rok. Należy wygospodarować sobie czas na napisanie pracy rocznej oraz na przygotowanie się do zaliczeń i egzaminów. Bardzo istotne jest tutaj regularne uczęszczanie na zajęcia. Nieobecności i inne zaległości należy odrabiać indywidualnie na dyżurach. Najczęściej nieobecności na więcej niż czterech zajęciach w semestrze powodują niezaliczenie całego przedmiotu, co wiąże się z nieprzyjemnymi konsekwencjami

Pamiętajcie, że od tej pory będziecie zupełnie inaczej niż do tej pory uczyć się historii. W naszym Instytucie główny nacisk położony jest na ćwiczenia warsztatowe. Musicie pamiętać o tym, że ćwiczenia nie mają na celu nauczania Was dat i faktów – ich zadaniem jest wyrobienie w Was bardzo ważnej umiejętności pracy ze źródłami, która jest dla historyka niezbędna.

Obecnie, w Instytucie Historycznym UW, studia na kierunku historia prowadzone są na pierwszym i drugim stopniu (studia licencjackie i magisterskie). Obecnie jesteście na studiach pierwszego stopnia, które zakończą się po trzech latach, uzyskaniem stopnia zawodowego licencjata. Dopiero po napisaniu i obronie pracy dyplomowej będziecie mogli ubiegać się o przyjęcie na drugi stopień (studia magisterskie), aby po kolejnych dwóch latach studiów móc szczerzyć się tytułem magistra historii.

Program studiów licencjackich podzielony został w następujący sposób: na pierwszym roku zajmować będziecie się starożytnością oraz przejdziecie przez szereg zajęć wstępnych. Drugi rok przewidziany jest na zgłębianie historii średniowiecznej oraz nowożytnej. Do końca drugiego roku należy także m.in. zdać egzamin z języka obcego, zaliczyć zajęcia z łaciny. Trzeci rok to zajęcia z wieku XIX i XX oraz cały rok seminarium licencjackiego, na którym przygotowujecie pod opieką promotora pracę licencjacką (którą musicie oczywiście obronić). W ciągu pierwszych pięciu semestrów studiów musicie

także wyrobić 3 punkty ECTS WF. To wszystko może wydawać się odległe i bardzo skomplikowane, jednak z każdym miesiącem będziecie zdobywać coraz więcej doświadczenia w studiowaniu w IH oraz zbliżać się do tytułu licencjata potwierdzającego wyższe wykształcenie.

Na pierwszym roku historii będziecie musieli zaliczyć następujące przedmioty:

1. ćwiczenia z historii starożytnej (2 semestry)
2. ćwiczenia ze wstępu do badań historycznych (1 semestr)
3. ćwiczenia ze wstępu do pisania prac uniwersyteckich (1 semestr)
4. wykład z archeologii (1 semestr)
5. lektorat z łaciny (2 semestry, zajęcia dwa razy w tygodniu)
6. lektorat z języka obcego nowożytnego (2 semestry, 2 razy w tygodniu)
7. podstawy wybranej nauki humanistycznej (antropologia, filozofia, politologia, socjologia) (1 semestr)
8. fakultatywne zajęcia historyczne
9. przedmioty ogólnouniwersyteckie
10. ćwiczenia z technologii informacyjnej (1 semestr)
11. BHP
12. podstawy własności intelektualnej
13. objazd naukowy
14. praca roczna z historii starożytnej
15. egzamin z historii starożytnej

O ile ćwiczenia z historii starożytnej, WBH, WPPU i łacina są sztywno wpisane w plan, to jednak już np. WF lub wykłady historyczne możecie sobie dowolnie wybierać i rozplanować między semestry zimowy i letni.

Niezwykle ważną osobą będzie dla Was opiekun roku. Opiekun roku jest pracownikiem naukowym Instytutu Historycznego, do którego zgłaszacie się pod koniec roku akademickiego w celu rozliczenia indeksu, a także kontaktujecie się z nim w sprawie wszelkich trudności i problemów w trakcie studiów (to on np. opiniują Wasze podania o urlop zdrowotny).

Naczelną zasadą, która w ciągu następnego roku powinna być ciągle obecna w Waszych umysłach, jest to, że nie jesteście w liceum i wraz z początkiem października musicie dbać sami o swoje sprawy,

ponieważ nikt za Was niczego nie załatwi. W sytuacjach bez wyjścia z pomocą przyjdą wam jednak koledzy z Samorządu Studentów. Możecie kontaktować się również z zastępcą dyrektora do spraw studenckich, dra hab. Piotra Węcowskiego.

Przedmioty:

Wstęp do badań historycznych

Ćwiczenia ze Wstępu do Badań Historycznych są bez wątpienia jednymi z najważniejszych zajęć na pierwszym roku studiów, chociaż z pozoru mogą wydawać się szalenie nudne. Mają „techniczny” charakter, ale pomogą Wam one zmienić podejście ze szkolnego do uniwersyteckiego poziomu zajmowania się historią. W ich trakcie nauczycie się m.in. sporządzać bibliografię, konstruować poprawnie przypisy, a także dowiedziecie się, czym jest fiszka. Poznacie różnorodne pomoce (encyklopedie, słowniki, bibliografie) niezbędne w pracy każdego historyka. Prowadzący zapewnią Wam również nieco teoretycznych rozważań z gatunku „czym jest historia?”, a niektórzy w niekonwencjonalny sposób zaprezentują powstawanie źródła historycznego i związaną z tym problematykę.

W celu zaliczenia WBH-u będziecie musieli sporządzić kwerendę bibliograficzną na zadany przez prowadzącego temat – zwykle możecie go wybrać z listy proponowanych tematów. Możecie również spróbować wymyślić własny, zgodny z Waszymi zainteresowaniami. Tematy do kwerendy zostaną Wam rozdane w listopadzie.

Łacina

Ćwiczenia z łaciny odbywają się dwa razy w tygodniu i trwają przez trzy semestry. Zaliczenie z tego przedmiotu uzyskacie po pierwszym semestrze drugiego roku studiów. Po poznaniu odpowiedniej partii materiału gramatycznego będą odbywały się pisemne kolokwia, czyli po prostu sprawdziany, stanowiące podstawę zaliczenia każdego semestru ćwiczeń. Ich ilość zależy od prowadzących zajęcia, najczęściej są to trzy „klasówki” w ciągu semestru. Każde kolokwium należy zaliczyć – zwykle możliwe jest jego dwukrotne poprawianie. Będziecie musieli przyłożyć się również do nauki słownictwa. Jego znajomość będzie sprawdzana w formie „kartówek”. W semestrze letnim będziecie musieli zaliczyć także tzw. „lekturę” – czyli dokonać samodzielnego tłumaczenia wybranego wcześniej tekstu. Tłumaczenie przygotowujecie w domu, natomiast na zaliczeniu, w obecności prowadzącego, dokonujecie przekładu, mając przed sobą wyłącznie tekst łaciński – zabronione jest wtedy korzystanie z jakichkolwiek notatek, słowników czy tablic gramatycznych.

Pomimo tego, że ćwiczenia z łaciny odbywają się dwa razy w tygodniu, większość pracy będziecie

musieli wykonać samodzielnie. Na zajęciach sprawdzana jest zadana pracę domową i objaśniane konstrukcje gramatyczne. Niezależnie od tego, czy traficie do grupy zaawansowanej (dla tych osób, które miały już do czynienia z łaciną w liceum), czy też początkującej, materiał gramatyczny jest omawiany w tempie ekspresowym. Praktycznie na każdych kolejnych zajęciach można się spodziewać nowych zagadnień. **Dlatego też tak ważna jest systematyczna i konsekwentna praca.** W wypadku łaciny jest to klucz do sukcesu.

Dobłą zasadą jest przykładanie się do odrobienia każdej pracy domowej i podejmowanie samodzielnej pracy w domu nad zagadnieniami, których się jeszcze nie opanowało. Nie unikniecie mozolnego wkuwania końcówek kolejnych deklinacji albo odmian czasowników nieregularnych. Zajęć z łaciny nie warto opuszczać – nikt tak nie objaśni Wam kolejnej partii materiału jak prowadzący zajęcia. Nawet jeśli nie przygotujecie się z zadanej pracy domowej, nie powinniście opuszczać z tego powodu ćwiczeń. Lepiej przyjść na zajęcia nieprzygotowanym i zgłosić ten fakt prowadzącemu, niż nie przyjść na nie w ogóle. Być może właśnie na tych zajęciach zrozumiecie trudne zagadnienia, z którymi mieliście wcześniej problem. Nie warto też odkładać zaliczania jakichkolwiek kolokwium na późniejszy termin i nie starać się podchodzić do nich w pierwszym terminie. Część z Was na pewno stwierdzi, że łacina jest im w ogóle niepotrzebna. Nie warto zaprzętać sobie głowy takimi myślami, gdyż Wasze wątpliwości rozwieją zapewne zajęcia z historii starożytnej. W semestrze letnim, gdy będziecie tłumaczyć i rozszyfrowywać rzymskie inskrypcje, okaże się, nauka łaciny ma głęboki sens.

Jej podstawowa znajomość jest również niezbędna na zajęciach z historii średniowiecznej i nowożytnej.

Zajęcia z łaciny w IH prowadzą pracownicy Instytutu Filologii Klasycznej, który znajduje się na Krakowskim Przedmieściu 1. Tam też zazwyczaj będą odbywać się dyżury, na które będziecie musieli udać się w wypadku niezaliczenia kolokwium czy też konieczności zaliczenia wspomnianej „lektury”.

Łacina jest dla wielu osób prawdziwą udręką. Na pewno do Waszych grup trafią studenci z wyższych lat studiów, którzy jeszcze nie zaliczyli któregoś z semestrów tego przedmiotu. Niektórzy też po kilka razy podchodzą do zaliczenia końcowego. Zdarzają się również osoby, które nawet po napisaniu pracy licencjackiej dalej zmagają się z niezaliczoną łaciną – ale o tym, ku przestrodze, bez wątpienia już Was poinformują prowadzący zajęcia.

Ćwiczenia z historii starożytnej

Ćwiczenia z historii starożytnej będą się odbywać raz w tygodniu przez cały rok. Należy pamiętać o tym, że nie mają one jednak na celu przygotowania Was do egzaminu z tego przedmiotu. Zajęcia te pomogą Wam z pewnością napisać pracę roczną. Nauczycie się na nich bowiem, jak poprawnie analizować tekst źródłowy i poddawać go krytyce. Zajęcia z historii starożytnej mają na celu pokazanie

Wam warsztatu pracy historyka, dlatego niezależnie od tego, czym się interesujecie, warto solidnie się do nich przygotowywać.

Na zajęciach prowadzący wybierają stosunkowo wąskie tematy, które analizowane są bardzo szczegółowo. Nie można oczekiwać, że tak jak w szkole będzie „przerabiana” krok po kroku historia całej epoki. Co tydzień prowadzący zadaje literaturę (opracowania i teksty źródłowe), którą studenci zobowiązani są przygotować samodzielnie. Należy pamiętać o rzetelnym sprawdzaniu wszystkich informacji, ponieważ, jeśli prowadzący zauważy jakieś luki w Waszej wiedzy, może zaprosić Was na dyżur.

Ćwiczenia zaliczane są na podstawie aktywności, czyli udziału w dyskusji podczas zajęć. Niektórzy prowadzący na koniec semestru przeprowadzają także ustne zaliczenie z całego przerobionego materiału. Jeśli ktoś rzetelnie przygotowywał się na każde ćwiczenia, ale ani razu się nie odezwał, nie może liczyć na dobrą ocenę – ta zasada dotyczy zresztą wszystkich ćwiczeń i konwersatoriów prowadzonych w naszym instytucie, dlatego też warto już na pierwszym roku przemóc swoją nieśmiałość do publicznych wypowiedzi i jak najczęściej zabierać głos na zajęciach – byle merytorycznie.

Wstęp do pisania prac uniwersyteckich

Zajęcia te przygotowują do samodzielnego konstruowania tekstów naukowych i popularnonaukowych oraz udziału w polemice naukowej. Poznacie cechy stylu naukowego, zostaną omówione zasady tworzenia narracji historycznej: od zdania do akapitu, od akapitu do rozdziału, od rozdziału do zamkniętego tekstu.

Na tych zajęciach będziecie się uczyć nie tylko jak napisać dobrą pracę roczną lub dyplomową, ale również tworzenia innych tekstów typowych dla pracy historyka, takich jak artykuły, recenzje czy abstrakty.

Fakultety historyczne

Ponieważ program studiów licencjackich w Instytucie Historycznym jest ułożony epokami (tj. rok na historię starożytną, semestr na średniowieczną itd.) stworzono grupę przedmiotów, które mają pozwolić studentom na zachowanie „kontakty” z ulubioną epoką. Dzięki takiemu rozwiązaniu dwudziestowiecznicy nie będą musieli czekać na interesujące ich najbardziej zajęcia dwa i pół roku, a starożytnicy nie stracą kontaktu ze swoją epoką po zakończeniu pierwszego roku studiów.

Na tych zajęciach spotkacie nie tylko osoby ze swojego rocznika, ale również starszych i młodszych

kolegów, będzie więc okazja, żeby lepiej poznać studentów, z którymi nie uczęszczacie na co dzień na zajęcia. Fakultety, na które chcecie uczęszczać, wybieracie sobie sami z listy przedmiotów oferowanych przez Instytut. Co semestr będzie to kilkadziesiąt wykładów i kilkanaście konwersatoriów, jest więc z czego wybierać! Na każdym roku studiów będziecie zobowiązani wyrobić fakultetami określoną liczbę punktów ECTS. Na pierwszym 6, na drugim i trzecim po 3. Warto zaznaczyć, że wykłady są najczęściej „warte” 2 punkty, natomiast konwersatoria 3. Musicie pamiętać, że podstawą rozliczenia będą właśnie punkty ECTS, nie zaś liczba godzin!

Egzamin z historii starożytnej

Egzamin z historii starożytnej będzie jednym z trudniejszych na studiach historycznych. Oczywiście nie chcemy Was straszyć, ale dla większości z Was będzie to pierwszy, poważny egzamin na studiach. Warto pamiętać również o tym, że materiału, który musicie opanować jest bardzo dużo. Przygotowania do egzaminu z historii starożytnej należy rozpocząć naprawdę wcześniej. Do tego egzaminu będziecie musieli opanować materiał z przynajmniej pięciu podręczników, a ponadto przygotować jeszcze przeczytane przez siebie lektury monograficzne i teksty źródłowe. W trakcie egzaminu będziecie proszeni o wskazanie na mapie wszystkich nazw miejscowych, o których w danej chwili mówicie. Szczegółowe wymagania poszczególnych egzaminatorów znajdują się na stronie internetowej Zakładu Historii Starożytnej: www.antyk.ihuw.pl.

W przeciwieństwie do innych kierunków studiów, tak potężnej partii materiału nie da się opanować podczas sesji, do egzaminu trzeba przygotowywać się przez cały rok. Warto więc rozłożyć sobie umiejętnie czas pracy i dbać o systematyczność, co będzie w tym przypadku najtrudniejsze. Mając bowiem pełno innych obowiązków będziecie odkładać przygotowania do egzaminu na kolejne miesiące, wolne weekendy, a w końcu czas sesji. Sesja zaś, w przypadku tego egzaminu, może służyć Wam jedynie do powtarzania materiału, co i tak będzie niezwykle ciężkim zadaniem.

Egzamin z historii starożytnej jest egzaminem ustnym i trwa zazwyczaj od czterdziestu minut do półtorej godziny. W tym pozornie długim dla Was czasie egzaminator nie sprawdzi całej Waszej wiedzy na temat historii starożytnej. Trzeba pamiętać, że w zasadzie każdy egzamin opiera się na pewnej dozie szczęścia lub nieszczęścia, jest uzależniony od Waszych predyspozycji w konkretnym dniu, umiejętności opanowania stresu. Dlatego też, aby zminimalizować wpływ tych „obiektywnych trudności”, trzeba umiejętnie wcześniej solidnie przygotowywać się do egzaminu. Z drugiej strony nie można panikować przed egzaminem i nadmiernie się go obawiać, gdyż to również nie pomaga podczas

przygotowań. Należy pamiętać o tym, że w przypadku podejścia do egzaminu w sesji czerwcowej zawsze zostanie Wam wpisana do USOS ocena, nawet jeśli będzie to ocena niedostateczna. Jeżeli podchodzicie do egzaminu po raz pierwszy w sesji wrześniowej nie otrzymacie dwóji za brak podejścia w pierwszym terminie.

Mimo to warto przyłożyć się do nauki i zdać egzamin już w czerwcu – w wakacje lepiej wypocząć po trudach pierwszego roku, aniżeli ślęczeć nad podręcznikami do starożytnej. Aby przystąpić do egzaminu należy mieć zaliczone ćwiczenia z historii starożytnej. Jeśli już uda Wam się zdać ten egzamin, to nawet po latach zgodzicie się na pewno z panującą na IH powszechną opinią, że z różnych względów egzamin z historii starożytnej należy do najtrudniejszych na całych studiach. Dlatego też warto przygotować się do niego jak najsolidniej.

Pewnym ułatwieniem jest egzamin tzw. połówkowy. Obejmuje on zakres wiedzy z historii Bliskiego Wschodu, z podręcznika „Historia starożytna” pod redakcją Marii Jaczynowskiej, z którego za zadanie macie opanować rozdział „Bliski Wschód” autorstwa dr. hab. Marka Stępnia. W przeciwieństwie do całościowego egzaminu z historii starożytnej jest on pisemny, odbywa się w sesji zimowej i jest nieobowiązkowy. Warto jednak do niego podejść. Jeśli uda się Wam go zdać, w czerwcu nie będziecie już musieli odpowiadać z części dotyczącej Bliskiego Wschodu. Natomiast jeśli nie uda się Wam go zaliczyć, nie ponosicie właściwie żadnych konsekwencji, oprócz tego, że w czerwcu obok znajomości historii starożytnej Grecji i Rzymu, będziecie musieli opanować materiał z Bliskiego Wschodu.

Praca roczna

Pracę roczną pisze się pod kierunkiem pracownika naukowego, który nie tylko ją na koniec ocenia, ale także udziela wskazówek w trakcie pisania. Ponieważ jednak nie napisze on jej za Was, poniżej zamieszczamy kilka rad autorstwa dra hab. Roberta Wiśniewskiego, jak dobrze napisać pracę roczną z historii starożytnej. Te rady można odnieść także do prac rocznych z innych epok (na drugim roku możecie już wybrać sobie dowolną epokę, z której chcecie pisać pracę).

Na pierwszym roku zapisy na prace roczne odbywają się na przełomie października i listopada. Wtedy też na stronie internetowej Instytutu Historycznego oraz na jego tablicy informacyjnej w Instytucie każdy z pracowników naukowych Zakładu zamieszcza listę tematów, na które można u niego napisać pracę. Istnieje też możliwość zaproponowania własnego tematu, co bardzo często zdarza się na

wyższych latach studiów. Trzeba jednak pamiętać, że w tym przypadku przed studentem postawione jest trudniejsze zadanie, gdyż powinien również sam zaproponować zestaw źródeł do pracy. Zawsze możecie jednak liczyć na rady prowadzącego pracę. To Wasza indywidualna sprawa, którą z tych opcji wybierzeecie.

Specjalizacje zawodowe

W Instytucie Historycznym UW, na pierwszym stopniu prowadzone trzy specjalizacje zawodowe: nauczycielska, archiwistyczna i edytorska. Nie są one obowiązkowe, jednak uczestnictwo w nich jest perspektywiczny. Specjalizacje mają na celu zwiększenie szans przyszłych absolwentów na rynku pracy, wyposażając studentów w konkretne umiejętności przydatne w przyszłym życiu zawodowym.

a) Specjalizacja nauczycielska, kierownik: dr hab. Katarzyna Błachowska

Program specjalizacji nauczycielskiej na studiach I stopnia obejmuje dwa moduły przedmiotowe:

1. Moduł: przygotowanie w zakresie psychologiczno-pedagogicznym. (np. psychologia ogólna dla nauczycieli, pedagogika ogólna dla nauczycieli itp.)

2. Moduł: przygotowanie w zakresie dydaktycznym. (np. podstawy dydaktyki, emisja głosu itp.)

b) Specjalizacja „Edytorstwo ogólne”, kierownik: dr hab. Marek Janicki

W program specjalizacji wchodzi m.in. wstęp do edytorstwa ogólnego, wprowadzenie do edytorstwa źródeł historycznych, kultura języka polskiego itp.

c) Specjalizacja „Archiwistyka i zarządzanie dokumentacją”, kierownik: dr hab. Alicja Kulecka prof. UW

W program specjalizacji wchodzi m.in. podstawy teorii i prawa archiwalnego, podstawy historii ustroju i instytucji XX w., kancelaria i archiwum bieżące itp.

Każdy student w ramach specjalizacji jest zobowiązany do wykonania praktyk zawodowych związanych z kierunkiem specjalizacji.

Objazdy naukowe

Jest to prawdopodobnie jeden z najprzyjemniejszych przedmiotów, które musicie zaliczyć na studiach. Pod nazwą objazd naukowy kryje się praktyka terenowa. Realizowany jest on na pierwszym i drugim roku studiów licencjackich. Na pierwszym roku jest to trzydniowy wyjazd egzaminem, na drugim roku natomiast wyjeżdża się na pięć dni, po których również zdaje się egzamin. W objazdach uczestniczą pracownicy naukowcy IH (którzy omawiają zabytki) oraz starsze koleżanki i koledzy (jako kadra studencka zajmująca się sprawami organizacyjnymi). Noclegi, transport i ew. bilety wstępu do obiektów

w całości finansuje Instytut Historyczny, Wy pokrywacie jedynie koszty wyżywienia i ewentualne inne wydatki. Udział w objeździe jest obowiązkowy. Jedynie w szczególnych wypadkach (np. zwolnienie lekarskie) możliwe jest odrobienie objazdu obchodem po Warszawie.

W czasie objazdów zwiedza się ogromną liczbę kościołów, miast, miasteczek, zamków, pałaców etc. Pracownicy naukowcy przedstawiają zarówno historię danego miejsca jak i omawiają architekturę obiektu, zwracając uwagę także na „praktyczne” aspekty funkcjonowania tych budowli (np.: dlaczego okna w kościele gotyckim są tak duże?; dlaczego opactwo cystersów znajduje się poza miastem, a franciszkanów w jego centrum?; czyj nagrobek znajduje się w nawie bocznej świątyni?). Kilka dni bardzo intensywnego zwiedzania sprawi, że z łatwością rozpoznawać będziecie takie elementy architektoniczne jak pilastry, maswerki, kaboszony czy kratki regencyjne., a rozróżnienie baroku wczesnego, pełnego i późnego będzie dziecinnie łatwe.

Objazdy to jeden z najciekawszych i najbardziej lubianych elementów studiów historycznych.

Po pierwsze jest to pół-darmowa wycieczka w ciekawe miejsca Polski i możliwość poznania obiektów, które omijają „zwykli turyści”. Po drugie, to praktyczna możliwość nauczenia się podstaw historii sztuki i geografii historycznej. Po trzecie (wielu studentów podkreśla przede wszystkim ten argument) jest to doskonały sposób na integrację z kolegami i koleżankami z roku a także starszymi studentami i... wykładowcami. Wspomnienia z tych wyjazdów długo krążą po korytarzach Instytutu Historycznego i są jednymi z miłszych wspomnień z całego okresu studiów.

Objazd drugiego roku nie musi być Waszym ostatnim tego typu wyjazdem w czasie studiów. Co roku kilka objazdów organizuje też Studenckie Koło Naukowe Historyków. Serdecznie zapraszamy!

SYLABUS

Każdy student musi wiedzieć, co ma przygotować na następne zajęcia. Część pracowników jednak nie podaje tych informacji na zajęciach, a już na pewno nie dyktuje adresów bibliograficznych książek oraz artykułów, które trzeba przeczytać. Kiedy przyjdą następne zajęcia, a grupa nie dojdzie do tego, co właściwie trzeba zrobić, wszyscy lądują na dyżurze, na który i tak trzeba to przygotować. Odpowiedź na pytanie o temat i zadaną literaturę można znaleźć w sylabusie.

Sylabus jest spisem tematów i wymaganej przez prowadzącego literatury do nich. Wystarczy zorientować się, które zajęcia właśnie wypadają i nie trzeba nawet pytać znajomych, co było zadane do domu. Oczywiście czasem są w ich ramach przesunięcia, bo grupie dobrze się dyskutowało na dany temat i prowadzący zdecydował się rozłożyć go na więcej godzin. Czasem zachodzą również zmiany w doborze źródeł czy opracowań. Zasadniczo jest to jednak duża pomoc przy przygotowywaniu się na zajęcia. Na wyższych latach to na podstawie sylabusa powinno się decydować o doborze zajęć –

wówczas można zapisać się na takie, których tematyka nas interesuje.

Obowiązkiem prowadzących jest opublikowanie ich w USOS-ie przed rozpoczęciem semestru. Żeby przejrzeć sylabus, należy wybrać konkretną grupę ćwiczeniową danego przedmiotu. Na pierwszym roku jesteście przydzieleni do grup ćwiczeniowych przez Waszych opiekunów roku; jednakże w następnych latach macie pełny wybór zajęć, w zależności od Waszych zainteresowań, języków obcych, jakimi się posługujecie i innych Waszych preferencji.

DYŻURY

Dla studentów pierwszego roku początki są zawsze trudne. W zasadzie jest to całkowicie zrozumiałe, (w większości) wchodzicie w nowe środowisko, wszystko jest dla Was nowe i zaskakujące. Kolejną taką odmianą w stosunku do waszego licealnego życia będą dyżury, podczas których zetkniecie się oko w oko z pracownikami naukowymi Instytutu Historycznego. Jak można „wylądować” na dyżurze? Otóż jest to wbrew pozorom zadanie banalne, aby dostąpić tego szczytu – najczęściej – zostaniecie poproszeni o zjawienie się w umówionym terminie, gdy będziecie nieprzygotowani na zajęcia i prowadzący przyłapie Was na małej niedyspozycji w danym dniu. Tutaj przestrzegamy Was, Drogie Koleżanki i Koledzy, byście nie dopuszczali do takich sytuacji, bo koniec semestru może dla was okazać się morderczy. Student pierwszego roku powinien także po zapisaniu się na pracę roczną odwiedzić osobę, u której ją piszę co najmniej kilka razy w ciągu semestru – niedługo przekonacie się, że pisanie pracy rocznej z historii starożytnej nie jest takie łatwe, jak by się mogło wydawać. Dlatego wszelkie wskazówki i rady pracowników naukowych są zawsze bardzo cenne.

Polecamy Wam stawianie się na dyżury – jeżeli już zajdzie taka potrzeba – zawsze trochę wcześniej niż zostało to ustanowione. Zobaczycie nieraz, że niekiedy wystarczy przyjść 30 min wcześniej, a niekiedy nawet 2 godziny nic nie dadzą i będziecie na szarym końcu kolejki. Z pewnością już po pierwszym semestrze nauczycie się, który z pracowników jest bardziej „oblegany” przez studentów, a który mniej. Warto zaznaczyć, że wraz z końcem pierwszego roku będziecie musieli udać się na dyżur swojego opiekuna roku, aby rozliczyć rok. Pamiętajcie o tym, ponieważ jest to niezbędna procedura w celu jego zaliczenia!

MIEJSCA

LEKTORIUM

Najważniejszym pomieszczeniem w Instytucie Historycznym, w którym studenci, a także pracownicy naukowcy, spędzają najwięcej czasu, jest nasza instytutowa biblioteka, zwana potocznie „Lektorium”. Została ona założona w 1930 r. i obecnie liczy ponad 200 tys. książek, czasopism oraz zbiorów specjalnych: zbiór paleograficzny, mikrofilmy, wydawnictwa seryjne i zbiorowe, prace doktorskie. Lektorium mieści się na drugim piętrze, za wielkimi drewnianymi drzwiami. Studenci mogą korzystać z całego księgozbioru wyłącznie na miejscu. Studenci historii od drugiego roku studiów mają możliwość wypożyczenia pod zastaw indeksu jednej książki na weekend a dwóch na święta.

Czytelnia jest czynna sześć dni w tygodniu. Od poniedziałku do piątku w godzinach od 9 do 20 (magazyny do godziny 18), a w sobotę od godziny 10 do 16 (magazyny do 14.30).

Na początku roku akademickiego odbędzie szkolenie biblioteczne, na którym zapoznacie się z obowiązującymi w czytelni zasadami i regułami, a także przejście przyspieszony kurs, w jaki sposób należy korzystać ze zbiorów bibliotecznych. Niestety, mimo tego szkolenia, student pierwszego roku i tak na początku ma mnóstwo problemów ze sprawnym korzystaniem ze zbiorów Lektorium. Poniżej zamieszczamy krótki schemat: co po kolei należy zrobić, aby Wasza wizyta w instytutowej czytelni zakończyła się sukcesem:

1. Zanim postanowicie skorzystać ze zbiorów bibliotecznych, powinniście w szatni lub w szafkach, znajdujących się na parterze, zostawić kurtki, płaszcze, plecaki oraz większe torby, a także jedzenie, ponieważ w innym przypadku pracownicy czytelni poproszą Was o wyjście z Lektorium.
2. Najlepiej do czytelni zabrać ze sobą jedynie legitymację studencką lub inny dowód tożsamości (bo inaczej nie będziecie mogli skorzystać ze zbiorów bibliotecznych), zeszyt lub notatnik, przybory do pisania lub laptopa. Można także wnieść ze sobą telefon komórkowy, ale jedynie wtedy, kiedy ma on wyłączony dźwięk oraz prywatne książki lub te wypożyczone z innych bibliotek (należy zgłosić to pracownikowi Lektorium, który dyżuruje w sali).
3. Legitymację należy oddać pracownikowi biblioteki, który siedzi za biurkiem, znajdującym się na wprost wejścia do czytelni.
4. Pracownik biblioteki da Wam w zamian metalową tabliczkę z numerem Waszego miejsca.
5. Następnie wpisujecie do zeszytu leżącego na biurku, swoje nazwisko oraz numer Waszego miejsca.

6. Dopiero wtedy możecie udać się do wyznaczonego Wam stolika i tam zostawić swoje rzeczy.
7. Żeby skorzystać z potrzebnej Wam na ćwiczenia książki musicie najpierw odszukać ją w jednym z katalogów. Przede wszystkim możecie jej szukać w katalogu komputerowym – część zbiorów naszego Lektorium jest skatalogowana w katalogu Biblioteki Uniwersyteckiej (www.buw.edu.pl). Starszych, mniej popularnych pozycji trzeba jednak szukać w katalogu kartkowym, który stoi na drugim piętrze, przed wejściem do Lektorium. Najstarsze pozycje, w tym także książki z XIX w., zbiory specjalne, czasopisma oraz prace doktorskie można znaleźć w katalogu kłamrowym, ustawionym przy samym wejściu do Lektorium. Na pierwszym piętrze stoi tematyczny katalog kartkowy. W Lektorium, pomiędzy trzema komputerami, stoi katalog, w którym znajduje się szufladka z **depozytami**. Są to prywatne materiały pracowników naukowych naszego instytutu, najczęściej ksero z fragmentów książek, artykuły z gazet, których nie ma w zbiorach naszej biblioteki. Dlatego też dany pracownik naukowy udostępnia je studentom, by ci mogli się z nich przygotować na jego zajęcia. Jeśli ktoś z Was chciałby skorzystać z depozytu musi najpierw odnaleźć szufladkę w katalogu, a następnie w niej nazwisko pracownika naukowego, z którego depozytem ma się zapoznać na ćwiczenia.
8. Jeśli w katalogu odnaleźliście interesującą Was książkę musicie teraz spisać jej **sygnaturę**, czyli numer biblioteczny. Ważne, żeby nie pomylić sygnatury z numerem inwentarzowym danej książki (jest on zwykle dużo dłuższy i bardziej skomplikowany). Tak samo postępujecie w przypadku potrzebnego Wam depozytu, spisując jedynie jego numer.
9. Następnie wypełniacie **rewers**, który możecie znaleźć w skrzynce stojącej na biurku, przy którym dyżurują pracownicy biblioteki. Ważne, by napisać na nim wyraźnie sygnaturę, a także czytelnie, najlepiej wielkimi literami, swoje nazwisko, tytuł oraz autora książki, a przede wszystkim numer Waszego miejsca. W przypadku depozytów w miejscu na wpisanie sygnatury piszecie tylko skrót „Dep.” wraz z numerem konkretnego depozytu. W razie problemów, przy okienku znajdującym się tuż przy wejściu do lektorium, wiszą wzory poprawnie wypełnionych rewersów.
10. Wypełniony rewers składacie do okienka znajdującego się tuż przy wejściu do czytelni. Jeśli chcecie zamówić książkę na jutro lub pojutrze, dajecie go pracownikowi biblioteki dyżurującemu przy biurku, zaznaczając wcześniej (u góry na rewersie), na jaki dzień chcielibyście daną książkę.
11. Depozyty oraz książki z księgozbioru podręcznego (litera W przed sygnaturą) dostajecie od razu przy okienku, na inne książki musicie poczekać (od pół godziny do godziny). Z książek,

słowników, encyklopedii stojących na półkach w czytelni możecie korzystać dowolnie, należy jednak pamiętać, by później odłożyć je na swoje miejsce.

12. Książki z magazynów pracownicy biblioteki przynoszą na Wasze miejsce w lektorium i, jeśli w tym czasie jesteście poza czytelnią, zanoszą je na stolik koło biurka dyżurującego na sali bibliotekarza. Kiedy chcecie wziąć zamówioną przez Was książkę leżącą na tym stoliku, musicie koniecznie poinformować o tym dyżurującego przy biurku pracownika lektorium, który wyjmie z książki Wasz rewers. Jeśli przez cały dzień nie zgłosicie się po zamówioną przez Was książkę, jest ona z powrotem odnoszona do magazynu.
13. Jeśli będziecie chcieli skorzystać z danej książki także następnego dnia to, oddając ją przy biurku wystarczy poprosić pracownika biblioteki o jej założenie. Zostanie ona odłożona na półkę za biurkiem dyżurujących pracowników Lektorium. Dzięki temu będziecie mogli przyjść w dowolnej chwili w przeciągu tygodnia od dnia jej założenia i, podając swoje nazwisko, otrzymacie daną książkę.
14. Po zakończeniu pracy książki oraz depozyty odnosicie do biurka pracowników biblioteki. Tam też oddajecie metalową tabliczkę z numerem Waszego miejsca, a w zamian otrzymujecie z powrotem Waszą legitymację.

Niestety początki bywają trudne, dlatego też najlepiej w przypadku wszelkich problemów poprosić o pomoc dyżurującego pracownika biblioteki lub też studentów starszych lat, którzy pomogą Wam w opanowaniu zawiłych mechanizmów działania Lektorium. Warto również zaglądać na stronę internetową biblioteki (www.bihuw.pl) oraz jej profil na Facebooku.

Nim się spostrzeżecie, po kilku dniach, góra tygodniach, okaże się, że staliście się wybitnymi ekspertami od spraw regulaminu i zasad funkcjonowania czytelni. Wkrótce zobaczycie, że Lektorium to nie tylko miejsce nauki, przygotowań do zajęć i egzaminów, ale też zawierania nowych znajomości, przyjaźni, miejsce wymienianych na powitanie uśmiechów, cieszenia się z sukcesów i oplakiwania porażek. To miejsce, które po latach będziecie wspominać z sentymentem. Nie na darmo zyskało ono miano „Serca Instytutu”.

BIBLIOTEKI

Nie oszukujmy się, ale jeśli studujemy historię, konieczne jest częste przebywanie w bibliotekach – i to nie tylko w Lektorium. W Warszawie jest wiele bibliotek, które wcześniej czy później będziecie zmuszeni odwiedzić. W tym miejscu przedstawimy Wam kilka z nich.

Biblioteka Uniwersytetu Warszawskiego (BUW)

Znajduje się na ulicy Dobrej 56/66. Z IH UW można dotrzeć do niej na piechotę (zajmuje to około 10 minut) – wystarczy wyjść z campusu bramą na ul. Obożną, następnie przejść w dół przez park i prosto do biblioteki. Ew. można skorzystać z komunikacji miejskiej, wsiadając na przystanku Uniwersytet w autobus linii 105. Jeśli nie ma korków, jesteśmy w ciągu pięciu minut na miejscu (wysiadamy na przystanku Biblioteka Uniwersytecka). BUW czynny jest od poniedziałku do soboty, w godzinach: 8:00 – 22:00, w sobotę, w godzinach 9:00 – 21:00, w niedzielę w godzinach 15:00 -20:00 (wtedy nieczynna jest wypożyczalnia).

Ważna informacja: zanim zaczniecie korzystać z biblioteki musicie zostawić okrycia wierzchnie w szatni albo w szafce (jeśli będzie wolna, co zdarza się niezmiernie rzadko), do której musicie wrzucić 2 lub 5 zł. Aby korzystać z BUW-u należy się do niego zapisać. Można to zrobić drogą internetową albo osobiście – w październiku w pasażu (tzw. „uliczce”) wystawiane jest zawsze osobne stanowisko zapisów (należy mieć ze sobą legitymację studencką). Legitymację będziecie musieli „odbijać” przy każdym wejściu i wyjściu z biblioteki. Pamiętajcie, że książek z tzw. Wolnego Dostępu z czerwoną sygnaturą nie możecie wypożyczać do domu.

Katalog internetowy BUW-u obejmuje nie tylko jego własne zasoby, ale także księgozbiór bibliotek wydziałowych (choć należy pamiętać, że jak dotąd nie zawiera ich wszystkich pozycji). Aby sprawnie poruszać się po bibliotece warto zapoznać się z „Przewodnikiem” umieszczonym na jej stronie internetowej (www.buw.uw.edu.pl). Wykonanie ksera w BUW-ie wiąże się z koniecznością wcześniejszego zakupu karty do kserowania (automaty znajdują się przy Informatorium i w Czytelni). Koszt jednej strony jest jednak dosyć spory, wynosi bowiem 40 gr. BUW jest niezwykle popularnym miejscem, odwiedzanym nie tylko w celach naukowych.

Na samym początku roku akademickiego będziecie musieli stawić się na szkolenie biblioteczne w Bibliotece Instytutowej oraz w BUW. Po jego ukończeniu wizyta w bibliotekach na pewno nie będzie dla Was źródłem stresu.

Biblioteka Narodowa (BN)

Biblioteka znajduje się w Al. Niepodległości 213. Najłatwiej można do niej dotrzeć metrem – stacja „Pole Mokotowskie”. Jest najlepiej zaopatrzoną Biblioteką w stolicy. Znajdziecie w niej większość książek, z których będziecie korzystać na zajęciach. BN czynna jest od poniedziałku do soboty w godzinach 8.30 – 20.30.

Podobnie jak w BUW-ie, zanim zaczniecie korzystać z biblioteki, musicie pozostawić w szatni ubranie

wierzchnie i uzbrojeni jedynie w notatnik oraz długopis możecie ruszać na poszukiwanie potrzebnej Wam książki. Przy pierwszej wizycie w BN musicie udać się do punktu rejestracji – koniecznie trzeba mieć przy sobie dokument tożsamości lub aktualną legitymację. WYROBIENIE KARTY JEST BEZPŁATNE. Minusem Biblioteki Narodowej jest to, że ze zbiorów bibliotecznych można korzystać tylko na miejscu, a czas oczekiwania na materiały zamówione przez Was może czasami wynosić ponad godzinę.

Warto pamiętać, że katalog internetowy BN (www.bn.org.pl) nie zawiera wszystkich posiadanych przez nią pozycji, stąd aby sprawdzić sygnaturę danej książki, należy zapoznać się z katalogami kartkowymi.

Biblioteka Publiczna m. st. Warszawy

Biblioteka ta znajduje na ulicy Koszykowej 26/28. W bibliotece znajdują się m.in. Czytelnia Główna, Czytelnia Czasopism oraz Czytelnia Księgozbioru Podręcznego, które są czynne od poniedziałku do piątku w godz. 8.00 – 21.00, w soboty 9.00 – 15.00, a w niedziele w godz. 9.00 – 14.00. Karta czytelnika wydawana jest na podstawie dowodu osobistego i, podobnie jak w przypadku BN, również jest bezpłatna. Plusem tej biblioteki jest to, że materiały przez Was zamówione otrzymujecie po 15 min. Jedynie w wyjątkowych sytuacjach może to trwać 30 min. Katalog internetowy biblioteki jest dostępny na jej stronie internetowej – www.koszykowa.pl.

Poza opisanymi tutaj najważniejszymi bibliotekami warszawskimi wielokrotnie będziecie musieli korzystać również z innych bibliotek, o których istnieniu dowiecie się już w trakcie studiów. Wiele książek poszukiwanych przez historyków mieści się w bibliotekach instytutowych lub wydziałowych, takich jak Biblioteka Instytutu Historii Sztuki UW, czy też Biblioteka Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW. Informacje o nich znajdziecie na stronie BUW-u w zakładce „Biblioteki UW”.

KSERO

Mając rok, uczycie się chodzić, potem mówić. Idąc do podstawówki zdobywacie umiejętność czytania i pisania. W trakcie studiów zaś nabywacie umiejętność kserowania. Możecie być pewni, że po ich zakończeniu będziecie w tej dziedzinie wybitnymi specjalistami. Ksero staje się najlepszym przyjacielem studenta, który kseruje wszystko, co mu wpadnie w ręce. Pamiętajcie, żeby starać się jednak przynajmniej przeczytać to, co skserujecie. Ostatnie lata to czas ekspansji aparatu cyfrowego – coraz więcej osób zamiast kserować, fotografuje interesujące ich strony (jeśli i Wy do nich dołączycie, pamiętajcie, aby robić zdjęcia z wyłączonym fleszem). Mimo to kserografy nadal trzymają się mocno, a xerologia stosowana jest nadal popularną dziedziną wiedzy. Z tego względu poniżej podajemy kilka miejsc (oczywiście jest ich o wiele więcej!), gdzie można najtaniej zrobić ksero:

- a) Skarabeusz – zdecydowanie najpopularniejsze ksero na UW, mieszczące się w piwnicy naszego instytutu, obowiązuje tu samoobsługa. Chętni do udzielenia pomocy są również pracownicy ksera.
- b) Ksero w naszym Instytucie znajdujące się na pierwszym piętrze.
- c) Ksero na ulicy Królewskiej (pod Arkadami)
- d) Ksero na Małym Dziedzińcu UW.
- e) Ksero u Mirka – na poziomie -1 BUW-u.
- f) Afrezja – w budynku Instytutu Orientalistyki

GASTRONOMICZNE ABC

Kilka dni spędzonych w Instytucie Historycznym zmusi Was do poszukiwania miejsc, w których możecie spokojnie zjeść i zregenerować siły przed następnymi zajęciami. W końcu student głodny to student zły! Na terenie Głównego Campusu UW znajduje się kilka miejsc w których można zjeść tanio i smacznie.

Najbliżej Instytutu znajduje się Cafe Sahara, która mieści się w Instytucie Archeologii (budynek naprzeciwko klatki A IH). Możecie zakosztować tam specjałów kuchni arabskiej lub zjeść dania bardziej swojskie (schabowy, pierś z kurczaka, makarony i naleśniki) oraz napić się tradycyjnej orientalnej herbaty z pyszną, miodową baklawą. Sahara jest ulubionym miejscem wszystkich archeologów i historyków, dlatego często można tam spotkać zarówno naszych pracowników naukowych i studentów. Jedynym minusem jest to, że lokal nie jest zbyt duży i między godziną 13, a 16 często brakuje tam miejsc. .

Naszyc studentów często można spotkać też w Afrezji, która znajduje się w budynku Instytutu Orientalistyki. Jest to mroczne miejsce, położone w piwnicach z orientalnymi malunkami zdobitymi ściany. Warto zaznaczyć, że nie ma tam raczej dużych kolejek, więc jest to bardzo dobre miejsce, żeby wyskoczyć nawet na przerwie. Specjałem Afrezji jest herbata. W menu można znaleźć kilkadziesiąt jej odmian.

Godnym polecenia jest również lokal gastronomiczny ulokowany w podziemiach Starego BUW-u (centralny budynek Kampusu). Serwowana jest tam cała gama dań na ciepło – od grillowanych kanapek, przez zupy aż po makarony bądź pierogi. Z reguły jest tu spory ruch, ale towarzystwo jest bardzo międzywydziałowe. Można spotkać tam studentów niemal każdego kierunku. Miejsca w środku

jest dosyć dużo, ale w „godzinach szczytu” mogą pojawić się problemy ze znalezieniem wolnego stolika. Warto zaznaczyć, że ceny w Starym BUW-ie nie należą do najniższych na Kampusie.

Najtaniej, co wcale nie oznacza, że najgorzej, można zjeść stołówce uniwersyteckiej, która mieści się przy bramie od ulicy Oboźnej. Duży posiłek można zjeść za niewiele ponad 10 złotych. Można też wykupić abonament i wtedy cena zestawu obiadowego (zupa, drugie danie i kompot) wynosi zaledwie 9,50.

Na Krakowskim Przedmieściu znajduje się mnóstwo najrozmaitszych lokali gastronomicznych. Każdego z pewnością znajdzie się coś dla siebie – od baru z kebabem, przez KFC po bar wegetariański. Miłośników klimatów peerelowskich i niskich cen skusi pewnie bar mleczny „Familijski” znajdujący się na Nowym Świecie. W pobliżu Kampusu nie brakuje również miejsc, gdzie można się spotkać i porozmawiać przy filiżance kawy bądź czegoś mocniejszego. Szczególnie popularne są Indeks i Nora (na Krakowskim Przedmieściu) oraz Harenda, Kafefajka i Univercity Pub (Oboźna).

Jeżeli głód dopadnie Was podczas nauki w Bibliotece UW (tzw. „Nowy BUW” na ulicy Dobrej) będziecie mogli zaspokoić go w restauracji Rewers (w budynku Biblioteki) lub pobliskim barze z kebabem (na ul. Dobrej, 50 m od BUW-u w stronę ul. Tamka).

W samym Instytucie lokalu gastronomicznego w tej chwili nie ma. Pewną namiastką mogą być automaty znajdujące się na parterze i na pierwszym piętrze.

PRZEWODNIK DLA PECHOWCÓW

Każde otrzymanie oceny niedostatecznej jest rzeczą przykrą. Nie musi oznaczać końca studiów. W praktyce, jeśli tylko ktoś chce zostać w naszym Instytucie, otrzyma taką możliwość. Mimo wszystko celem nadrzędnym powinno być nie zostawianie pechowcem. Jeśli się jednak nie uda, nie należy rozpaczać. Zgodnie z maksymą „co nas nie zabije, to nas wzmocni”, problemy podczas toku studiów pomagają podchodzić ze znacznie większym spokojem do wszelkiej biurokracji, z jaką spotykamy się w późniejszym życiu. Nie ma więc sensu załamywać rąk czy płakać bezradnie w poduszkę, tylko wziąć się w garść i z większym już doświadczeniem podejść do zaliczenia w roku następnym.

Obecne zasady studiowania na Wydziale Historycznym UW przewidują, że student, który nie zaliczy do dwóch przedmiotów (pod tym pojęciem kryją się zarówno ćwiczenia, jak i prace roczne i egzaminy) może zostać wpisany na następny rok warunkowo, tzn. niezaliczone przedmioty będzie musiał zaliczyć w następnym roku. Niezaliczenie więcej niż dwóch przedmiotów skutkuje koniecznością powtarzania roku. W obu wypadkach konieczne jest złożenie odpowiednich podań możliwie wcześnie, by do końca

roku akademickiego zostały podjęte wszystkie decyzje dotyczące zaliczenia roku akademickiego. Wszystkie podania składa się za pomocą USOS-a. Na stronie USOS-u trzeba wejść w link „dla studentów”, a następnie w „podania”. Tak złożone podanie trzeba dodatkowo wydrukować i wraz z kartą ocen zanieść do opiekuna roku, który rozliczy rok i wpisze zaległe przedmioty do zaliczenia. W przypadku studentów studiów dziennych podanie składa się następnie w Sekretariacie Studiów Dziennych i Zaocznych (pokój nr 5). Podanie to zostanie później automatycznie przekazane do dziekanatu. Po zaakceptowaniu podania trzeba uregulować płatności (różne w zależności od przedmiotu, którego się nie zaliczyło). Tabela opłat umieszczona jest na końcu regulaminu studiów, który każdy student otrzymuje w pierwszym semestrze nauki. Jeśli ktoś znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, należy skierować podanie do Dziekana o rozłożenie opłaty na raty albo odpracowanie jej na rzecz Instytutu (w Lektorium, pracowni komputerowej, sekretariacie). Trzeba jednak przedstawić zaświadczenie o dochodach. Natomiast studenci studiów wieczorowych podanie wraz z kartą ocen (również podpisane przez opiekuna roku) składają w Sekretariacie Studiów Wieczorowych, pokój nr 7. Nie muszą oni płacić dodatkowych opłat (poza czesnym). W roku następnym musimy pamiętać, żeby lepiej sobie rozplanować czas i opanować nerwy przy kolejnym podchodzeniu do zaliczenia. W razie problemów zawsze warto zgłosić się do starszych, bardziej doświadczonych koleżanek i kolegów bądź Samorządu Studentów, który z chęcią służy pomocą.